

Déu n'hi do!

A vegades coneixes notícies que et fan exclamar l'expressió amb la qual titulo aquest article. Dues d'elles s'han produït darrerament a la nostra ciutat.

La primera fa referència a la muntanya d'escombraries que l'Ajuntament va haver de treure d'un edifici del carrer Barcelona, ocupat per immigrants en situació irregular. Més enllà de la problemàtica concreta d'aquesta gent i dels retrets mutus entre l'administració municipal i el propietari de l'immoble, Catalunya Caixa, a l'hora de solucionar amb diligència aquesta situació de perill sanitari, em sobta que es produeixin avui dia situacions així. Es pot ser pobre de solemnitat i relativament net. De fet, en lloc de tirar les deixalles per qualsevol forat, podien baixar tranquil·lament al carrer i, encara que no paguin la taxa de recollida d'escombraries, tirar-les en qualsevol contenidor. Hi ha darrerament accions, que ja crèiem erradicades, que porten a terme gent procedent d'altres indrets. Per exemple, escopir amb total naturalitat pel carrer. Ja sé que és una qüestió cultural, però s'hauria d'informar, prohibir i perseguir amb més contundència per part de la Policia Local aquestes actituds insanes, incíviques i insalubres. De porc i de senyor se n'ha de venir de mena!

Una altra actitud que m'ha deixat bocabadat ha estat la negativa del rector de la Seu, Mn. Boqueras a fer repicar les campanes el passat dia 11 de setembre a les 17.40 h en el marc de la celebració de la Via Catalana per la Independència, com s'ha fet en altres llocs del país. No va voler atendre la petició formal que li havia fet l'ANC, al·legant que també se li havia demanat la mateixa acció per al 12 d'octubre i no volia quedar malament amb ningú. Per una banda, són incomparables l'una i l'altra cosa. No és el mateix una entitat democràtica nascuda de la pròpia societat civil, amb un grupuscle de nostàlgics de l'Espanya imperial. I dir, a més, que l'Església no ha de fer política (com va dir el bisbe de Solsona, demanant també que no es toquessin les campanes del seu bisbat) és una excusa. De fet, la institució eclesiàstica fa política diàriament i, per postres, de clar signe espanyolista; cal recordar els continguts i la ideologia de cadenes d'abast estatal com la Cope o 13TV?

I cal fer-li saber a aquest senyor que el toc de campanes històricament ha tingut una dimensió i un ús social més enllà de l'estrictament litúrgic. Com també que el manteniment i la restauració del nostre magnífic temple gòtic es realitza amb diners públics i de molts ciutadans en una proporció molt més gran que el que aporta el bisbat. A banda de demanar-li que llegeixi els llibres d'història i veurà que fa tres-cents anys la Seu va ser objecte d'incendi i saqueig per part de les tropes borbòniques. Recordar i reivindicar ara el retorn dels drets polítics que vam perdre per la força de les armes no és pas estrictament política ideològica, sinó un tema de dignitat nacional. Queda dit!